

i et vist bestemt Tilfælde at kunne faae Protocolaffstemning. Hvor der nu kun er een Candidat, og denne erklæres for valgt ved Raaring, der kan der saaledes, som Valgloven hidtil har lybt, ikke blive nogen Protocolaffstemning, thi Valgloven erkjender Ingen berettiget til at forlange en saadan uden den Candidat, som ikke er valgt. Nu kunde man vel sige, at de Vælgere, som ikke ere tilfredse med den valgte Candidat, men som ikke have sørget for at faae opstillet en anden, som de synes om, maae finde sig i ikke at faae deres Villie sat igjennem. Det skal jeg gjerne erkjende, og dette Forslag skulde heller ikke være kommet frem, naar der ikke oftere havde været og oftere kan indtræffe Tilfælde, hvor der ikke kan tillægges Vælgene den allermindste Skyld i, at der ikke er flere Candidater, idet de kunne have modtaget et bestemt Løfte af deres Candidat om at stille sig, men denne desuagtet uden deres Vidende udebliver i sidste Dieblis, eller strax førend Valget paabegyndes om Morgen, eller maaftes efterat Valghandlingen er begyndt, kommer til den Beslutning at træde tilbage lige imod de Vælgere's Ønske og Viden, som have anmodet ham om at stille sig. Her er det altsaa uden nogen Skyld fra Vælgernes Side, at de sættes i den Ubehagelighed ikke at have nogen Candidat at stemme paa, og for saadanne Tilfælde's Skyld forekommer det mig, at der bør aabnes en Afgang for Vælgene til, hvor der kun er een Candidat, og denne erklæres for valgt, at forlange Afstemning til Protocolen. Desuden er det aldeles klart, at Afstemning ved Raaring ingenlunde er saa betryggende, at man i alle Tilfælde kan blive staaende derved. Der gives mangfoldige Tilfælde, hvor der ved Raaringen kan vise sig en stor Majoritet for en Candidat, som ved Protocolaffstemningen kun faaer meget faa Stemmer. Der viste sig ogsaa for ikke lang Tid siden et Exempel paa, hvorledes det kan gaae i flige Tilfælde, og det er vist, at der kan tænkes andre Tilfælde, hvor det store Fleertal af de Tilstedeværende ikke viser sig at være virkelige Vælgere, naar det kommer til Protocolaffstemning. — Til § 40 have vi stillet et Forslag, som tilfigter, at man ikke ved en saadan Protocolaffstemning skal sprede disse

Protocoller allfor meget omkring i Byerne, enten i Landsbyerne eller i Kjøbstæderne, i større Afstand fra hverandre. Det var aabenbart uønskeligt, om samtlige Protocoller kunde føres paa eet og samme Sted, men hvor dette ikke kan skee, maa man dog ønske, at de ikke sendes allfor langt bort fra hverandre, thi det nærmere Overtillshyn, som Formanden for Valgbesthyrelsen skal føre med, at disse Protocoller virkelig blive førte efter Bestemmelsen, vil for ham blive meget vanskeligt, og spredes de meget vidt, saa vil det blive umuligt for ham at paafee, at denne Protocolaffstemning foretages i Overensstemmelse med Valglovens Forrifter. Det bliver saaledes umuligt for ham at opfylde sin Formandspligt, medens man bagefter trækker ham frem til Ansvar, naar det maatte vise sig, at der ikke er ført tilbørligt Tillshyn med Protocollerne. For at dette kan skee, troer jeg, at det er ønskeligt, at man indfætter disse Ord: „De føres saavidt muligt alle i Nærheden af Valgstedet.“ — Forslaget under Nr. 31 gaaer ud paa at indfætte en Bestemmelse i Valgloven, som Folkethinget allerede for nogle Aar siden har vedtaget i en særlig lille Lov, som da var til Forhandling, og det undrede mig meget at høre, det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgfreds (P. C. Larsen) udtale sig, saavidt jeg forstod ham, imod dette Forslag, da han netop dengang var en af Forslagsstillerne til den Lov, hvori Folkethinget vedtog en saadan Bestemmelse. Jeg troer, at en stor Deel af de Anker, der have foreligget imod foretagne Valg, vilde have været undgaaet naar denne Bestemmelse tidligere havde staaet i Valgloven. De allerfleste Klager, vi hidtil have faaet her over Valg, have hidrørt fra saadanne Feiltagelser, som efter min Overbeviisning ikke vilde være forekomne, naar denne Bestemmelse havde været gjældende. Naar denne Bestemmelse indfættes i Valgloven, vil den overalt, hvor man af Uvidenhed ligeoverfor Valglovens Bestemmelser eller af Skjodesløshed forsøger at gaae en anden Vej end den foreskrevne ved Valg- og Stemmelsternes Førelse, blive gjort opmærksom paa, at det ikke stemmer med Valgloven; det vil da blive rettet, og alle Klager ville forstumme, medens nu Ingen har Opfordring eller Myndighed til at